

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Jankowska – Kocon

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2013r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku

Skarbu Państwa – (...) Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w B. (wierzyciela)

przeciwko

L. C. (dłużnicze)

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia L. C. (dłużniczki)

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 29 sierpnia 2013r. w sprawie o sygn. XII Co 6277 / 13 – w części oddalającej skargę dłużniczki na czynność komornika sądowego tj. w punkcie 2 (drugim)

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt II Cz 769/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2013 r. zwolnił dłużniczkę od kosztów sądowych w całości (w punkcie 1) i oddalił skargę w pozostałej części (w punkcie 2 postanowienia).

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że dłużniczka złożyła skargę na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy H. G. z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie Km 1303/12 w zakresie pkt. 2 postanowienia, tj. ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego i obciążenia nimi dłużniczki, domagając się umorzenia tych kosztów lub uchylecia postanowienia. Sąd Rejonowy wyjaśnił, że w niniejszej sprawie zawiadomienie o wszczęciu egzekucji dłużniczka odebrała w dniu 22 października 2012 r., natomiast wierzyciel złożył wniosek o umorzenie postępowania w dniu 14 czerwca 2013 r., po otrzymaniu, w dniu 7 czerwca 2013 r. dochodzonej należności. Postanowieniem z dnia 16 czerwca 2013 r. Komornik umorzyła postępowanie egzekucyjne, ustalając jednocześnie koszty postępowania. Opłata egzekucyjna została ustalona na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji w wysokości 1/10 wysokości przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, tj. 308,50 zł. Sąd zauważył, że Komornik w swoim postanowieniu wskazała, że pobiera 2 opłaty - w wysokości 36,50 zł (na podstawie art. 49.1 ukse) i 271,58 zł (na podstawie art. 49.2 ukse), to zapis ten jakkolwiek mylący, nie wpływa jednak na prawidłowość ustalenia wysokości opłaty stosunkowej. Suma powyższych kwot stanowi bowiem kwotę 308,08 zł, a więc została ustalona zgodnie z art. 49 ust. 2 ukse.

W dalszej kolejności Sąd wskazał, że z akt egzekucyjnych wynika, iż w dniu 25 maja 2013 r. dłużniczka uiszczyła Komornikowi kwotę 100 zł. Z powyższej kwoty Komornik przekazała na konto Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 60 zł, tytułem zwrotu przekazanej sumy niezbędnej na pokrycie wydatków w sprawach osób zwolnionych w tym zakresie od kosztów sądowych. Pozostała kwota, po potrąceniu kosztów doręczenia przelewem środków pieniężnych w wysokości 36,50 zł została zaliczona, jak wynika z pisma Komornika z dnia 26 sierpnia 2013 r., na poczet opłaty stosunkowej, wskazanej w zaskarżonym postanowieniu, jako ustalonej na podstawie art. 49.1, zatem do pobrania pozostała kwota 271,58 zł, tj. różnica pomiędzy należną opłatą stosunkową a już pobraną. Także zgodnie z obowiązującymi przepisami zostały ustalone wydatki w niniejszej sprawie, do których zaliczono koszty doręczenia środków pieniężnych przez pocztę lub przelewem bankowym (portoria), koszty uzyskiwania informacji niezbędnych do prowadzenia postępowania egzekucyjnego i koszty doręczenia korespondencji. Sąd zauważył, że z analizy akt egzekucyjnych wynika, iż Komornik poniosła wydatki związane z udzieleniem informacji przez urząd skarbowy w wysokości 45 zł i ZUS w wysokości 38,69 zł. Komornik wskazała, iż poniosła też koszty korespondencji w wysokości 116,95 zł.

Sąd zaaprobował decyzję Komornika o obciążeniu dłużniczki kosztami postępowania egzekucyjnego. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie zaistniały podstawy do obniżenia opłaty stosunkowej na podstawie art. 49 ust. 7 i 10 ukse, gdyż jest ona w tej sprawie na tyle niska, że jej dodatkowa modyfikacja odbyłaby się z pokrzywdzeniem organu egzekucyjnego i nie uwzględniałaby jego nakładu pracy oraz poniesionych kosztów. Komornik dokonała bowiem szeregu czynności wyjaśniających i ustalających majątek dłużniczki mających doprowadzić do skutecznej egzekucji. Brak było także podstaw do obniżenia tej opłaty z uwagi na sytuację majątkową i wysokość dochodów dłużniczki. Dłużniczka powołując się na trudną sytuację majątkową powinna ją wykazać, a tymczasem nie przedstawiła żadnego dokumentu na poparcie zawartych w skardze twierdzeń o złej sytuacji materialnej i osobistej. Brak jakichkolwiek dowodów w tym zakresie nie pozwalał na uznanie, że sytuacja majątkowa dłużniczki przemawia za obniżeniem opłaty.

L. C. zaskarżyła to postanowienie w części, tj. co do punktu 2 w którym oddalono jej skargę na czynność Komornika Sądowego. Skarżąca zwróciła się o umorzenie kosztów egzekucyjnych powstałych w przedmiotowym postępowaniu. W uzasadnieniu skarżąca wskazała, że podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko odnośnie wadliwości postanowienia Komornika. Ponadto wyjaśniła, że ze względu na obszerność materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i krótki termin do wniesienia zażalenia, dopiero w terminie późniejszym dokona obszernego uzupełnienia tego zażalenia.

W dniu 28 października 2013 r. dłużniczka złożyła w Sądzie Rejonowym zażalenie uzupełniające, w którym powtórzyła zarzuty stawiane wydanemu przez Komornika rozstrzygnięciu o kosztach postępowania egzekucyjnego oraz przedstawiła swoją sytuację rodzinną i majątkową.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużniczki nie jest zasadne. Sąd I instancji dokonał prawidłowej i wszechstronnej oceny sposobu ustalenia przez Komornika każdego z elementów składających się na koszty postępowania w sprawie Km 1303/12. W pierwszej kolejności należy wyjaśnić skarżącej, że w tej sprawie nie mogła zostać ustalona niższa opłata stosunkowa. Przepis art. 49 ust. 2 ukse przewiduje, że w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela komornik pobiera od dłużnika opłatę nie niższą niż 1/10 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Podkreślić trzeba, że chodzi o przeciętne wynagrodzenie wynoszące obecnie 3.080,84 zł, a nie jak sądziła dłużniczka o wynagrodzenie minimalne, które jest znacznie niższe. W związku z tym mogła wystąpić sytuacja, jak w niniejszej sprawie, że opłata stosunkowa (308,08 zł) wynosi więcej niż 2/3 egzekwowanego świadczenia (450 zł).

Sąd Rejonowy słusznie zaaprobował przedstawione przez Komornika rozliczenie kwoty 100 zł uiszczonych przez dłużniczkę w związku z egzekucją. Z tej sumy 60 zł zostało przekazane na konto Sądu Rejonowego tytułem zwrotu przekazanych środków niezbędnych na pokrycie wydatków w sprawach osób zwolnionych z kosztów sądowych. Pozostała kwota 36,5 zł – po odliczeniu kosztów przelewu – została zaliczona na poczet opłaty stosunkowej.

Także należy uznać, że organ egzekucyjny właściwie ustalił wysokość wydatków powstałych w sprawie. Składały się na nie: koszt uzyskania informacji z urzędu skarbowego (45 zł), koszt uzyskania informacji z ZUS (38,69 zł), koszt dokonania 20 przesyłek pocztowych (113,45 zł) oraz portoria 7 zł.

Nie miała racji dłużniczka zarzucając Komornikowi, że nie uwzględnił szczególnie trudnej sytuacji materialnej, w jakiej znajduje się jej rodzina. Należy podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, że w niniejszej sprawie nie zaistniały przesłanki do zwolnienia L. C. od kosztów egzekucyjnych. Zauważyć trzeba, że znaczną ich część stanowią wydatki poniesione przez organ egzekucyjny w związku z poszukiwaniem źródeł zaspokojenia dochodzonej wierzytelności. Opłata stosunkowa została w tej sprawie ustalona na kwotę, która jest stawką minimalną przewidzianą przez prawo przy tego rodzaju egzekucji. Ponadto należy pamiętać, że przedmiotowa kwota 308,08 zł nie stanowi wyłącznie czystego dochodu Komornika. Z tych pieniędzy muszą jeszcze zostać pokryte koszty funkcjonowania prowadzonej przez niego kancelarii (wynagrodzenia pracowników, wraz ze składkami ZUS oraz podatkami, opłaty za wynajem lokalu, zakup środków biurowych oraz media). Jak trafnie zauważył Sąd I instancji nakład pracy włożonej przez Komornika w prowadzenie sprawy Km 1303/12 przemawia za uznaniem, że opłata stosunkowa w kwocie 308,08 nie jest wygórowana, a jej obniżenie odbyłoby się z pokrzywdzeniem organu egzekucyjnego.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy oddalił zażalenie dłużniczki, jako nieuzasadnione (na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc).